

hvoraf det vil fremgaa, at Produktionen af Vedmasse for Statsskovbrugets Vedkommende er 20 pCt. højere i 1915—16 end gennemsnitlig i Aarene før Krigen. Tilsvarende Talmateriale fra de private Skove har man ikke til Raadighed men vil forsøge at fremskaffe en Del Oplysninger desangaaende, som man senere skal tillade sig at tilstille Kommissionen. Man kan dog for de private Skove allerede nu udtale, at Hugsten er forøget betydeligt, uagtet man her allerede før 1914 gennemgaaende huggede saa stærkt, som man burde.

Man er nu, naar Landet tages som Helhed, ved Grænsen af, hvor meget der kan hugges uden at *angribe den i Bruget staaende Kapital*. Under en Nødstilstand maa man tage op af Fremtidens Udbytte, selv om man herved ogsaa formindsker Tilvæksten i de kommende Aar. Efter praktiske Skovbrugeres Skøn vil man, selv om den fornødne Arbejdskraft kan skaffes, ikke kunne hugge mere end 50 pCt. over det, der var det normale før Krigen, uden at Skoven tager varig Skade, og ingen sagkyndig har nævnet et Tal over 100 pCt.

En ekstraordinær Hugst af 50 respektive 100 pCt. vil svare til 90 000 respektive 180 000 Tons Kul.

Foruden Hugsten i Skovene vil der kunne skaffes anselige Mængder Brænde ved *ekstraordinær Hugst i Haver, Parker og i levende Hegn*, samt ved *Rydning af Stød* i vore Skove, hvoraf der mange Steder haves et betydeligt Forraad, som udgør ca. 10 pCt. af den samlede Vedmasse paa det enkelte Areal.

Hvis der skal gennemføres en betydelig *Udvidelse af Hugsten* udover, hvad der allerede har fundet Sted, til Brug for Befolkningen i Vinteren 1917—18, maa Arbejdet ufortøvet paabegyndes og i Hovedsagen være fuldført inden Udgangen af August Maaned, da Brændet ellers ikke kan blive tørt. Der maa saaledes snarest muligt tages fat paa at organisere Hugsten med det Formaal at vinde den størst mulige Mængde Brænde med den mindst mulige Anvendelse af Arbejdskraft og paa den for Skoven mindst skadelige Maade.

Skovbruget har ingen Midler til at fremskaffe nogen væsentlig Forøgelse af *den menneskelige Arbejdskraft*. At forhøje Arbejdspriserne udover det anselige Beløb, hvormed de allerede er stegne, vilde næppe tilføre Skovbruget ny Arbejdskraft men maaske endog bringe en Nedgang i Arbejdsydelsen. De gode Kaar, under hvilke mange mindre Landbrugere har levet i 1915 og 1916 har medført, at de i ringere Grad end forhen har søgt at skaffe sig Ekstraindtægt ved Skovarbejde; og Skovbruget er ikke i Stand til at forandre dette Forhold. Om Anvendelsen af Midler som Arbejdstvang og Pligtarbejde finder man paa nærværende Tidspunkt ingen Anledning til at udtale sig.

Det ligger indenfor Mulighedernes Omraade i højere Grad end hidtil at anvende *Maskinkraft* ved Fremstillingen af Brændsel dels ved Fældningen, dels ved Afkortningen ude i Skoven og dels endelig ved den yderligere Oparbejdning til Kækkeovnsbrænde. Skovbruget er villigt til, om ønskes, at medvirke ved Udførelsen af Forsøg paa disse Omraader, hvis de fornødne Pengemidler stilles til vor Raadighed. Det skal derhos bemærkes, at saafremt man kan skaffe Drivkraft til transportable Motorsave, bør disses Ejere vist ogsaa støttes ved Driftslaan.

Saafernt en Forøgelse af Hugsten skal gennemføres ved Tvang, maa man anse det for nødvendigt, at Ledelsen, saavel ved Valget af Hugstarealer som den forstmæssige egentlige Udvisning og Skovning, lægges i Hænderne paa en forstkyndig *Brændekommission*, som har Ret til at antage lønnet Medhjælp, og hvis Kendelser er endelige.

Ved Fordelingen og Salget af det opskovede Brænde vil der være god Brug for en *Tillidsmand* i hver Kommune, og der bør gives Kommunalbestyrelserne forlods Ret til at overtage en vis Mængde Brænde til Maksimalpris. Bestyrelserne bør henvende sig til de Skovbrug, der ligger i eller ved Kommunen. Overskud eller Underskud fra de enkelte